

007
1870

Tom 74

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
14.
15.
16.
17.

16.

Q. D. B. V.

POSITIONES PNEVMATICÆ,
DE

DIVINA IN-
DEPENDENTIA,

Quas

PRÆSIDE

GEORG. FRIDERICO
SCHROEERO,

Log. & Metaph. Prof. Publ.

defendet

M. JOH. CHRISTIANUS RÜDIGER,

Aconienf. Saxo,

Die IV. Mart. Anno M DC XCVI.

WITTENBERGÆ,

Typis CHRISTIANI SHRÖDTERI, Acad. Typ.

Q. D. B. N.

POSITIONES PNEVMATICAE

DIVINA IN

DEPENDENTIA

QUAE

PRÆSIDI

GEORG. FRIDERICO

SCHROEFERO

Log. & Metaph. Prof. Publ.

detulit

M. JOH. CHRISTIANUS RUDIGER

Auctor Saxo

Die IV. Martii Anno MDCXCVI

WETTERBERGAE

I. N. F.

I.

Absoluta Deoque propria *Independentia* est conceptus Dei primo proprius, quo omnem divinæ *Essentia* causam absolute & simpliciter inficiamur. Duo potissimum sunt, quæ *Independentia* descriptio dilucide proponit, & breviter explicat, unum est pura divinæ originis negatio, alterum est certissima summæ *Perfectionis* affirmatio. Sicut enim *Dependentia* essentiam ab alio ortam, vel à suis causis profectam denotat, & ad *Independentiam* relata suo modo imperfecta est, ita negat. *Independentia* *Dependentia* opposita omnem essentia suæ originem, & est summa solique Deo propria *Perfectio*, quæ cum impropria & pure negativa *Independentia* nullum profecto potest habere commercium. Vid. *Vogelsang. Exercit.*

) 2

Theol.

Theol. XII. §. 29. p. 306. Petr. Alling. 8. Erotem.
Decad p. 257.

II.

Qui *Independentia* terminum reformidant, & in ejus locum *Sufficientia* nomen substituunt atque supponunt, illi vim & emphasin vocum non recte percipiunt, & omne discrimen, quod inter *Sufficientiam* & *Independentiam* omnino magnum est, negligunt atque è medio tollunt. Societate his minime jungitur *Vries*, qui *Exercit. 4. §. 3. p. 34.* Perfectionem, quam divina ponit *Independentia*, *Sufficientia ad existendum* termino paulo accuratius explicare, sedulo laboravit.

III.

Independentiam Dei accurate non exponunt, sed incertis implicant sermonibus, non satis probant, sed vocant potius in dubium, qui de illa copiosius differentes, his Rei minime commodis dicendi utuntur formulis: *Deus se fecit. Deus sui causa est.* Vitii hujus accusavit *Leydeckerus* *Loc. 3. Fac. Verit. contr. 10. arg. 2. p. 137.* *Tauvrellum*, reum quoque fecit *Lactantium*, qui *Lib. 1. Divin. Instit. p. 18.* non satis pie de Deo
ita

ita edifferuit. *Fieri non potest, inquit, quin id, quod sit, aliquando esse cœperit; consequens est, ut quando nihil ante illum fuit, ipse ante omnia ex se ipso sit procreatus.* Qui vero Essentiæ divinæ originem tribuunt, Deum ex Deo & Essentia realiter diversa componunt, & falsum absurdumq; illud approbant consequens, quod Deus nimirum sit, antequam est, illis simul incumbit, hoc communissimum cognoscendi Principium: *Impossibile est, idem esse & non esse, absolute & simpliciter inficiari.*

IV.

Leydeckerus, Petrus van Mastricht, Revius & alii docent, quod Cartesius, & omnes hujus insistentes vestigiis, in eodem cum Lactantio errore versentur. Hoc ægre ferunt, ipse Cartesius Respons. ad Prim. Object. p. 66. Claubergius in Defensione Cartesii. c. 23. §. 7. p. 1014. Oper. Poiret Lib. 3. c. 4. Cogitation. Ration. p. 180. seqq. Petrus Allinga 8. Erotem Decad. p. 254. & quamplurimi alii, qui impiam hanc propositionem: Deus est proprie causa efficiens sui ipsius, expressis suffragiis comprobare aspernantur. Si ve-

) (3

ro fe-

ro ferenda de his Auctoribus est sententia, nostrum de illis hoc sit iudicium: *Petrus van Maastricht, Leydeckerus*, cæterique *Anti-Cartesiani* inhærent, pro ut par est, genuinæ verborum significationi, à qua nativa verborum indole *Cartesius*, suo ingenio nimium indulgens, sæpius procul recedit. Omnem speciatim operam dedit *Poiret*, ut nomen *causa*, à *Cartesio* adhibitum, ab adversariis suis, qua potuit fieri cura & industria, defenderetur. *Si petatur*, inquit, *quare res illa non tantum est possibilis, sed est etiam existens? Cur extra possibilitatis terminos existentiam actualem habet, vel in eam devenit? Quæ ratio, quæ causa, quæ Perfectio allegabitur? &c.* Hæc intricata vero verborum expositio desiderium nostrum non explevit. Philosophum enim non decet, Deum possibilibus à *Poireto* descriptis temere annumerare. Nec verbis satis expressit, an illa Realitas sive Ratio sit ipsum Dei Essendi Principium, quod maxime venit in controversiã, & Deum causam sui ipsius efficientẽ constituit: sive an pro nudo cognoscendi Principio, quod divina Perfectio-

neni-

ne nititur, haberi debeat. Licet etiam sola argumentandi ratio intelligenda sit, nemo tamen ab omni vitio facile absolvet *Cartesium*, qui contra genuinum verborum sensum ita nimis improprie de Deo loquitur: *Quia Deus se revera conservat, videtur non nimis improprie dici posse sui causa.* V.

Communi consensu comprobata sententia est: *Deus à se est*, non uno tamen modo ab omnibus Auctoribus semper exposita. *Cartesius Respons. ad Prim. Object. pag. 66. seqq.* *Petrus Allinga 8. Erotem. Decad. pag. 254. seqq.* *Vogelsangius Exercit. Theol. 12. S. 29. pag. 306. seqq.* *Poiret Lib. 3. cap. 4. Cogit. Ration. pag. 180.* *Claubergius pag. 1014. Oper.* & tot alii statuunt, quod *Deus à se sit positive.* *Petrus vero van Mastricht in Gangren. Novit. Cartesian. c. 14. p. 276. seqq.* *Leydeckerus in Fac. Verit. Loc. 3. Contr. 10. p. 136.* *Paulus Voetius in Theol. Natur. Reformat. c. 8. S. 1. num. 4. pag. 138. seq.* *Vries Exercit. Rationat. 4. pag. 32.* & ex Scholasticis *Suarezius T. 2. Metaph. Disput. 28. Sect. 1. S. 7. p. 6.* amplectuntur hanc hypothesin: *Deus à se*

à se est negative. In explicandis autem his
sententiis Auctores inter se non conveniunt.
Cartesii adversarii docent, quod illa hypothe-
sis: *Deus à se est positive*, & Deo veram ori-
ginem adscribat, & Deum sui ipsius causam
constituat, quam genuinam verborum signi-
ficationem, omnes, qui Cartesii tenent partes,
fugiunt atque averfantur. Et qui Cartesium
sequuntur, sentiunt, quod vera hæc sententia:
Deus à se est negative, multis laboret imperfe-
ctionibus, & Deo nihil aliud attribuat, quod
non & ipsi quoque nihilo conveniat. Nos, qui
ab omni verborum lusu, quo Cartesiani vehe-
menter delectantur, merito abstinemus, nec
circa explicandum Cognoscendi Principium,
quod sæpius cum Essendi Principio turpiter
confunditur, in præfenti versamur, sed omnem
potius damus operam, ut satis probemus Deum
ab omni Principio liberum atque immunem,
hanc quoque sententiam: *Deus à se est negati-
ve*, nostram merito facimus, & illam omni cura,
studio & labore defendimus atque
tuemur.

S. D. G.

AB: 155 159

ULB Halle 3
002 673 711

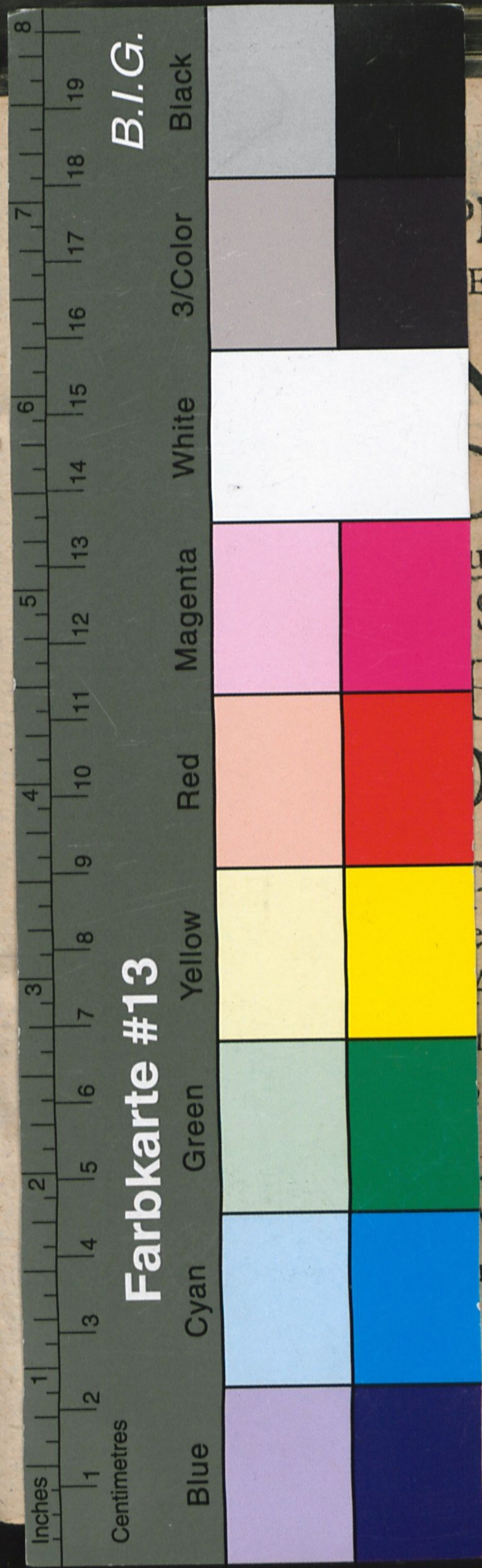
f

sb.

VD 18

VD 17

16.
 B. V.
 PNEVMATICÆ,
 NA IN-
 DENTIA,
 SIDE
 RIDERICO
 DEERO,
 h. Prof. Publ.
 endet
 ANUS RÜDIGER,
 nf. Saxo,
 no M DC XCVI.
 NBERGÆ,
 HRÖDTERI, Acad. Typ.